

INGINER AEROSPAȚIAL

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații planifică și conduc teste operaționale, experimentale, de stres și de protecție a mediului înconjurător pe modele și prototipuri de sisteme și echipamente aerospațiale și de avioane.

Cod COR: NU ARE (2515)

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Creează criteriile de design pentru produse sau sisteme aeronautice sau aerospațiale incluzând metode de testare, costuri de producție, standarde de calitate și termenele limită;
- Formulează modele matematice sau alte metode de analiză pentru a crea, evalua sau modifica designul în concordanță cu cerințele ingineresti ale clienților;
- Formulează un design conceptual al produselor aeronautice sau aerospațiale sau al sistemelor pentru a îndeplini cerințele clienților;
- Planifică și conduce teste operaționale, experimentale, de stres și de protecție a mediului înconjurător pe modele și prototipuri de sisteme și echipamente aerospațiale și de avioane;
- Evaluează designul și datele tehnice ale produselor prin inspecții și rapoarte pentru a fi în concordanță cu principiile ingineresti, cerințele clienților și standardele de calitate;
- Supraveghează programe de dezvoltare și cercetare;
- Analizează propunerile și cerințele de proiect și datele ingineresti pentru a determina fiabilitatea, productibilitatea, costul și timpul de producție al unui produs aerospațial;
- Scrie rapoarte tehnice și altă documentație, cum ar fi notele personale și buletinele, pentru a fi folosite de personalul ingineresc, conducere și clienți;
- Analizează rapoartele de muncă și documentația de la clienți și inginerii de teren și inspectează produsele care nu funcționează corespunzător sau sunt stricate pentru a determina problema;
- Îndrumă și coordonează activitățile inginerilor și tehnicienilor pentru crearea, fabricarea, modificarea sau testarea de avioane sau produse aerospațiale.

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea activităților se desfășoară în condiții de mediu controlate, în birouri cu iluminare corespunzătoare și dotări tehnice adecvate.

B₂. Mediul socio-organizațional

- Inginerul aerospațial are libertate în luarea deciziilor care au impact asupra întregii organizații din care face parte și pentru care își asumă responsabilitatea .
- Activitatea sa presupune și frecvente interacțiuni interpersonale datorate muncii în echipă.

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Nu este cazul

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrelui European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate (nivel licență)
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealtă.

Cunoștințe referitoare la:

- Inginerie și tehnologie
- Design
- Calculatoare și electronice
- Fizică
- Producție și procesare
- Mecanice
- Matematică

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi de rezolvare a problemelor
- Deprinderi de gestionare de resurse

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare					X
2. Aptitudinea verbală			X		
3. Aptitudinea numerică				X	
4. Aptitudinea spațială					X
5. Aptitudinea de percepție a formei					X
6. Abilități funcționărești			X		
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

E2. Aptitudini psihomotorii

- Controlul instrumentelor
- Dexteritatea degetelor
- Dexteritate manuală

E3. Aptitudini senzoriale

- Acuitate auditivă
- Percepție tridimensională
- Acuitate vizuală apropiată
- Claritate în vorbire
- Discriminare cromatică

E4. Aptitudini fizice

- Nu sunt relevante

F. Alte caracteristici

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

I R C(investigativ, realist, convențional)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Folosirea unor abilități individuale
- Realizare personală
- Creativitate în muncă
- Recunoaștere
- Autonomie
- Responsabilitate

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană care manifestă înclinație și interes sporit pentru ceea ce se află în afara propriei persoane. Acțiunile ei ar trebui să fie caracterizate

de responsabilitate și consecvență. Să aibă capacitatea de menținere a echilibrului emoțional în situații de stres.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor).

- Stagnare

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de n x salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(2-4) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor.

- Cercetător în construcții aerospațiale
- Asistent de cercetare în construcții aerospațiale